

Posudek na diplomovou práci Kateřiny Červenkové :
Tendence vyhledávání mimořádných prožitků vysokoškolských studentů Aktivit
v přírodě ve vztahu k jejich osobnostním charakteristikám

Autorka si vybrala zajímavé téma, které plně koresponduje se studijním směrem (či oborem) nazvaným „Aktivity v přírodě“. Téma navazuje na práci Jiřího Kubana (pod vedením prof. V. Hoška), který bohužel nemohl plně uskutečnit všechny své výzkumné záměry.

Připomínky k obhajobě diplomové práce uvádím v návaznosti na text, což znamená, že se mohou opakovat připomínky k citacím či formulacím nebo textovým nejasnostem.

V teoretické části se mě nezdá výraz „termín prožitku“. Snad charakteristika termínu prožitek. V této kapitole chybí u termínu „Erlebnis“.

Práce W. Dilthey byla publikována ke konci 19. století a ne v roce 1988. Už ze stručných poznámek o různorodosti chápání prožitku v němčině a angličtině lze tušit mnohé problémy, které vznikají v překladech do češtiny.

V kapitole 2.1.1. měla jít autorka k původním pramenům a prostudovat příslušnou teorii z prací A. Maslowa. Zmínka o teorii, spíše výkladu, Vasiljuka představuje velkou zkratku bez vysvětlení souvislostí.

V této spojitosti by mě zajímalo jak autorka vnímá „peak experiences“ ve vztahu k „mimořádným prožitkům“ ?

Je možné považovat prožitek za hodnotu (viz Jirásek 2001) a proč ?

Jaké faktory ovlivňují ještě optimální prožívání (viz str.10)?

Často se dočítáme o využívání dobrodružství jako nástroje učení v antice. Lze to doložit příkladem? (str.10).

Dále na str. 11 je uvedena typologie her dle R. Cailloise (opět zprostředkovaně dle Krásové). Je to dostatečná klasifikace pohybových prožitků ?

Citace Dewey 1991 neodpovídá skutečnosti, je to knížka připravená Singulem a str. 56 je v této knížce bez textu (viz str. 12). Je citována disertační práce Kubana a ne diplomová práce (viz str. 48). Byla vůbec využita citovaná knížka J. Kirchnera z roku 2009 ? K mnohým kapitolám této knížky bylo možné zaujmout stanovisko, neboť název knihy promlouvá k tématice diplomové práce.

Myslím si, že podkapitolky Historie výzkumu psychologie osobnosti a Historie výzkumů v oblasti prožitku jsou velkou zkratkou a mohly být upraveny více pro potřeby této práce.

Vícebodová škála rizikovosti sportů dle Kubana je jeden z pokusů, který není dotažen do konce. Samozřejmě jezdectví a turistika se mohou v klasifikačním stupni pohybovat. Není vyjasněno o jaký snowboarding jde, proč je rizikovější než lyžování (možná spíše pro ostatní jezdce na sjezdovce) ? Z toho mohou plynout i disproporce v hodnocení předmětů AP (viz str.29).

K výzkumné části

Jestli tomu rozumím, byl vybrán každý student, který se v určitém čase nacházel na některé lekci AP?

Co to znamená pro tuto práci, že česká verze dotazníku nebyla Kubanem dokončená?

Výsledky výpočtů jsou velmi stručně interpretovány. Prosil bych o slovní interpretaci tab. 8 a tab. 9.

V tabulkách je v některých případech zaměňována hladina významnosti s hodnotou významnosti. Prosím o prověření.

Z jakého měření, či z jaké práce byl vybrán populační průměr testu SSS? (str. 36).

Lze mluvit v případě t-testů o korelaci? (viz tab. na str. 39).

K potvrzení hypotéz.

Bylo provedeno měření (viz použité dotazníky) mezi studenty tělesné výchovy obecně a jejich srovnáním s populací ?

Je třeba si ujasnit co vůbec testujeme. Možná ty rozdílnosti nebudou jen v tom, že se jednalo o vybrané druhy studia. Studenti AP mají za sebou obvykle několik kursů a často nemají ani zkušenosti s dobrodružnými či rizikovými aktivitami. Na druhé straně je řada studentů Tv, kteří provozují skutečně rizikové aktivity. To je zmíněno také v diskusi.

Doporučuji znovu zvážit formulace v závěru odstavce H 3 (str. 46) i počáteční věty v posledním odstavci (str.46).

Souhrn

Jde o zajímavou studii. Rozsah práce i přehled citací je dostatečný.

Vytýkám autorce časté citování ze sekundárních zdrojů. V některých případech se jedná o diplomové práce, to by nemělo být. Chyby v citacích by měla autorka při obhajobě osvětlit.

Prostudování některých amerických, norských i německých (A. Ewert, G. Breivik, K. Beier aj.) prací by pomohlo širšímu zarámování tematiky práce více než zařazování kapitol o historii výzkumů osobnosti a prožitku, což nelze v pracích tohoto typu obsáhnout.

Výzkumnou část a hlavně popis výsledků považuji za příliš stručné.

Závěry vztahující se k hypotézám jsou formulovány dobře.

Hodnocení bude závislé také na kvalitě odpovědí na vznesené dotazy a připomínky.

12.9. 2010 doc. Jan Neuman

